

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand

Căsuța Poștală 12, OP 74

București, 062580, România

Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;

Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste

Iulie 2021

Anunț!

Se pot obține următoarele 5 cărți gratuite, numai folosind Formularul de Cerere de pe pagina de internet:
<https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>
Autor: Pastorul Richard Wurmbrand:
"Drumul spre Culmi" (meditații creștine pentru fiecare zi din an);
"Torturat pentru Hristos";
"Cu Dumnezeu în Subterană";
"A Fost Karl Marx un Adept Satanist?";
"Soția Pastorului" de Sabina Wurmbrand.
Cei interesați, vor trebui să acopere cheltuielile minime de expediere arătate în Formularul de Cerere.

"Episcopul trebuie să fie..un iubitor al binelui.."
(Tit 1:8 în original)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

ESTE CONDUCĂTORUL BISERICII TALE "UN IUBITOR AL BINELUI?"

La începuturile bisericii, „episcop” nu era un rang într-o ierarhie, Toți presbiterii (sau batranii) bisericii erau considerați ca fiind făcuți de Duhului Sfânt supraveghetori (în greacă „episkopos”, de unde derivă cuvântul nostru „episcop”). Vezi despre aceasta în Fapte 20: 17-28. Chiar și cuvântul englezesc „bătrânul bisericii” este înșelător. Acești bătrâni erau uneori foarte tineri, așa cum a fost cazul lui Timotei. Cuvântul grecesc pentru bătrân înseamnă „călătorie”. Într-o engleză simplă, Scriptura citată mai sus înseamnă „un supraveghetor al bisericii”, un „conducător” al bisericii, oricare ar fi „numele”, episcopul, pastorul, preotul, predicatorul, director de misiune trebuie să fie „iubitor al binelui”.

Cel mai înalt bine este să-L avem pe Dumnezeu prezent în interiorul cuiva. Un conducător al bisericii trebuie să iubească, să-i aducă pe oameni în acest stadiu, pentru a-i învăța pe oameni că trebuie să se lepede de ei înșiși până când nu rămâne nimic în afară de Dumnezeu. Un conducător al bisericii trebuie să facă această lucrare și „noaptea,” în vremuri în care omenirea este cufundată în întuneric, când vin suferințe și persecuții intense. În câțiva ani de început ai regimului sovietic, sub Lenin, 40.000 de preoți au fost uciși („Der Landbote”, Elveția, 15 ianuarie 1972). Mulți alții, zeci de mii, au fost uciși de dictatori comuniști precum Stalin, Hrușciiov, Mao, Ceaușescu și atâția alți măcelari. Îi mulțumim lui Dumnezeu că biserica are conducători care s-au sacrificat.

Pastorul rus Sergey GOLEV avea deja 22 de ani de închisoare în urma sa. La 82 de ani, era din nou în închisoare. Soția lui a venit să-l viziteze, dar i s-a interzis să facă acest lucru, deoarece s-a descoperit

că pastorul ținea în secret un Nou Testament. Nu-l putea vedea decât de departe. Era în lacrimi. Ea i-a strigat "Nu te-am văzut niciodată plângând. Întărește-te. În curând totul se va sfârși". Din spatele sârmei ghimpate, el a răspuns: "M-am săturat. Salutați pe toți cei care îl iubesc sincer pe Domnul." Forța i-a revenit, când, mai târziu, mai mulți frați au discutat în celula închisorii cum ar dori să moară și unul a spus "Aș vrea să mor în timp ce slujesc biserica iar cei din biserică să fie cei care mă îngroapă" iar altul "As vrea să fiu cu familia mea, să-mi aduc copiii la credință și apoi să mor". Același pastor GOLEV care a avut momentul de slăbiciune, a spus: „Aș vrea să mor în închisoare. Aici am trecut cei mai buni ani ai mei. Chiar de aici - la Domnul - aceasta este rugăciunea mea”. În aceeași comunicare pe care am primit-o despre GOLEV, se relatează povestea unei surori creștine pe nume Nadezhda SLOBODA. Nimeni nu ar numi-o pastor. Dar ea a fost prima din satul ei care a fost convertită prin difuzarea la radio a Evangheliei în limba rusă. Ea a format o biserică în satul ei. Biserica a crescut atât de puternic încât poliția a trebuit să înconjoare satul pentru a împiedica oamenii din fermele colective din jur, să vină să-i audă mesajul. Sora SLOBODA a fost condamnată pentru aceasta la patru ani de închisoare. Cei cinci copii ai ei au fost duși cu forța la un internat ateu. Soțul ei a rămas singur. În închisoare, sora SLOBODA a fost pedepsită să stea două luni într-o celulă izolată neîncălzită, unde a trebuit să doarmă pe ciment, fără nicio saltea, pentru că povestise altor prizonieri despre Hristos. În timpul zilei lucra. Toți se întrebau cum rezistă. Ea a răspuns: "Adorm pe podeaua rece de ciment, având încredere în Dumnezeu și devine cald în jurul meu. Mă odihnesc în brațele lui Dumnezeu." Directorul închisorii i-a sugerat să facă o cerere pentru a fi eliberată de această pedeapsă. Ea a răspuns: „Nu eu am decis să fiu pusă în această celulă. Nu eu trebuie să cer să fiu eliberată din ea”. (Acest lucru ne aduce aminte de refuzul Sfântului Pavel de a părăsi închisoarea din Filipi până când magistrații nu au venit și l-au implorat. Fapte 16:36-39)

Există astfel de stele pe cerul creștin, iubitori ai binelui. Creștinii și-au mărturisit întotdeauna suferințele. Hristos își arată semnele de pe trupul său. Pavel a spus de câte ori a fost bătut. Creștinii fac cunoscute suferințele fraților lor în toată atrocitatea lor. Doar citiți atrocitățile enumerate în Evrei 11.36-38, bărbați uciși cu pietre, tăiați în două cu fierăstrăul, pribegind îmbrăcați în piele de capră, etc. Creștinii își laudă Domnul cu voce tare pentru victoriile lor. Creștinii sunt întotdeauna solidari cu frații lor persecutați. V-am arătat exemple de „episcopi” fideli, care iubesc binele, își dau viața pentru Hristos și pentru turma lor. Există și bărbați, care au ranguri înalte în biserică, dar nu sunt „iubitori ai binelui”. Fii foarte atent cui îți încredințezi sufletul. Dumnezeu i-a dat pe unii să fie păstori și învățători „pentru desăvârșirea sfinților”, pentru a vă face să creșteți până la măsura staturii plinătății lui Hristos. (Efeseni 4.11-13). Un „episcop” trebuie să fie un iubitor de bine. El trebuie să te aducă pe culmile părtășiei cu Dumnezeu. Dacă nu, aruncă-l pur și simplu și caută unul mai bun. Dacă nu ați reușit să găsiți pastorul potrivit în comunitatea voastră, luați ca exemplu de învățătură și de viață slujitorii credincioși și în suferință ai bisericii subterane din țările în care credința este interzisă. Rugăciunea te va uni cu ei. Le prindeți „flacăra” și vă veți pune biserica „în flăcări”. Undeva o biserică ardea. Printre spectatorii care încercau să salveze biserica se număra un cunoscut ateu. Pastorul i-a spus "În timp ce biserica era în stare bună, nu ați participat la ea. Dar acum, când este în flăcări, veniți?" Ateul a răspuns „Dacă biserica ta ar fi fost mereu „în flăcări”, aș fi participat regulat!” Vezi ca biserica ta să fie așa. Va fi astfel, sub „iubitori ai binelui”.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Eroi ai credinței!

Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați cu darurile voastre

Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro> (coloana a treia)

**Pastorul
Sylagy SANDOR**

A fost condamnat la 20 ani de închisoare în România comunistă. Comuniștii au propus ca și fiul lui să fie arestat. Pastorul Sandor a răspuns: “Dacă Dumnezeu Și-a dat singurul Său Fiu să moară pentru noi, sunt gata să-mi sacrific fiul.”
Citiți mărturia sa în buletinul din the 7/2018.

Mihai Iovin

A fost condamnat la 20 ani închisoare în România comunistă. Fiindu-i oferită o carieră strălucită sub comunism, a răspuns: “Cred în Dumnezeu și vreau ca Dumnezeu să-mi conducă viața. Pentru că nu pot accepta ateismul, trebuie să refuz ispitițiile voastre oferte.”
Citiți mărturia lui în buletinul din 7/2018.

Dina SHAPOVAL

A fost condamnată la 4 ani de închisoare în fosta Uniune Sovietică pentru că a predat la Școala Duminicală. Când a refuzat să lucreze duminica în închisoare, a fost trimisă iarna într-o carceră înghețată.
Citiți întreaga ei mărturie în buletinul din 8/2018.

**Vitalie
DEMCHENKO**

A suferit 7 ani de închisoare în fosta Uniune Sovietică pentru activitatea sa creștină ca și conducător de cor baptist.
Citiți întreaga lui mărturie în buletinul din 8/2018

Eroi ai Credinței

Creștini Persecutați Ajutați cu Darurile voastre

3 Ani de Închisoare

pentru Tipărirea și Distribuirea de Biblii

Mărturia Ninei Anatolevna Chukhontseva

Viața mea în biserică a început când am fost botezată la vârsta de 15 ani. Tânărul nostru grup pregătit să lucreze pentru Domnul, era format din doar cinci oameni. Puțin mai târziu am fost șapte. Printre noi erau doar doi băieți, dar când au mers la armată, au rămas doar surorile. Unde ne-am căutat fericirea?

Odată Petru l-a întrebat pe Învățător: „Am lăsat totul și te-am urmat! Ce răsplată vom avea?” Drept răspuns, Isus Hristos le-a dat ucenicilor o promisiune minunată: „Adevărat vă spun că atunci când va sta Fiul omului pe scaunul de domnie al mării Sale, la înnoirea tuturor lucrurilor, voi, care M-ați urmat, veți ședea și voi pe douăsprezece scaune de domnie și veți judeca pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Și oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau feciori, sau holde, pentru Numele

Meu, va primi însutit și va moșteni viața veșnică. (Matei 19: 27-29). Am am tras concluzia că cei mai fericiți oameni sunt cei care lasă în urmă totul pentru Hristos. Nu aveam tată, dar aici era mama mea. Am avut frați și surori și, de asemenea, propria mea tinerețe. Am luat o decizie în inima mea de a sacrifica tot ce aveam, pentru Domnul.

În acei ani, pentru creștinii din Uniunea Sovietică era o nevoie acută de a obține literatură creștină. La început au fost frați care ne-au oferit posibilitatea de a copia cărți folosind un șapirograf. Dar eram ocupați cu propriile locuri de muncă. Noi, surorile, am decis să ne părăsim slujba și să mergem la lucru ca femei de servicii. Acum aveam mai mult timp liber! Eram fericite. Ne-am bucurat că putem îndeplini instrucțiunile anumitor frați și putem dedica mai mult timp Domnului. Mai târziu slujirea noastră a început să se extindă. Dintr-un loc secret de tipărire (numit Khrestianin, „Creștinul” N. Ed), acești frați ne-au adus cărți în cantități considerabile la Chelyabinsk, pentru a le distribui tuturor bisericilor din Rusia, în regiunea Munților Urali. În cele din urmă, această producție de literatură a fost mutată în secret tocmai în statele baltice.

La un moment dat, când am ajuns la una dintre familiile implicate în astfel de tipăriri clandestine, ne-au întâmpinat foarte alarmați: „Fii atenți! Se așteaptă ca KGB (poliția secretă sovietică, N. Ed) să facă o percheziție la domiciliu”. Se pare că unii dintre „tipografi” fuseseră arestați chiar în acea zi. Editura tocmai începuse să lucreze și autoritățile comuniste păreau să fi aflat. Ni s-a părut că am pierdut totul. Timp de două zile am fost în panică, disperare și tristețe. Dar în a treia zi, literatura tipărită în secret fusese salvată. S-a dovedit că, deși tipografiile au fost arestați, activitatea de publicare nu s-a oprit! Apoi mi-a venit gândul: „Deci mașina de tipărit este încă acolo, dar nu sunt suficienți oameni pentru a face o astfel de muncă. Dacă Domnul mă va chema să tipăresc, voi merge cu bucurie.”, Numai Dumnezeu știa despre această intenție.

Au mai trecut doi ani, timp în care învățam în secret copii la Școala Duminicală în întâlnirile noastre creștine subterane. Într-o zi, niște frați ne-au însărcinat pe mine și pe o altă soră, Larisa Zaitseva, să ducem literatura șapirografiată în orașul Rostov-pe-Don. Dar pe drum am fost arestate și reținute timp de patru zile. KGB-ul ne-a lăsat să plecăm acasă, dar totuși ne-au amenințat: „Vom deschide un proces împotriva voastră.”

La scurt timp după aceea, un frate a venit la mine și mi-a spus: „Nina, ai doar 20 de ani. Dacă (autoritățile comuniste) vă vor pune în închisoare, nu se știe pentru cât timp va fi, adică trei, patru sau cinci ani, ar putea fi la fel de bine să rămâneți ascunse lucrând în fabrica de tipărire secretă!” Acesta fusese visul meu! Am răspuns cu bucurie: „Mă duc!” În acel moment, fericirea mea s-a dublat sau s-ar putea spune, chiar s-a triplat. Pentru a da o idee generală despre munca noastră, am realizat tipăriri clandestine în fosta Uniune Sovietică, Uzbekistan, Kazahstan, în actualele state baltice, apoi câteva alte republici Uniunii Sovietice și în mai multe orașe din Rusia! Tipărirea și distribuția au fost considerabile, până la 6 tone de hârtie! O Biblie completă (tradusă evanghelic) a fost tipărită pentru prima dată în Rusia! Au fost tipărite și Evangheliile și alte literaturi creștine.

La început am fost trimisă în orașul Fergana (în Uzbekistanul de astăzi, Ed. N.) Era foarte cald în Fergana. Am lucrat într-o căsuță mică, cu ferestre acoperite cu pături îndesate, astfel încât să nu se audă nimic în exterior. Tot ce trebuie făcut se făcea foarte repede. Am fost instruită să împăturesc foile la semne speciale. În timp ce o foaie era în jos, pentru a fi mai rapidă, cealaltă mână trebuia să o apuce pe următoarea. Trebuia să folosim 6 tone de hârtie în 3 luni, când o astfel de muncă ar dura de obicei 6 luni. Echipa noastră a fost condusă de un creștin care a devenit o personalitate în biserica subterană rusă, Ivan Petrovitch Plett. Venea să verifice calitatea lucrării.

Uneori, surorile mă puneau la încercare: „ai stat aici de dimineață până seara. Ce lucrare monotonă! A doua zi aceeași monotonie va reîncepe.” Cu toate acestea, nu mi-am pierdut inima. Ziua va trece, întinde-te, dezmoștește-te și gândește! Aceasta este fericirea!

La început, aproape că nu aveam mașini. Literatura era transportată cu tramvaiul și trenul. De exemplu, de la Fergana ne-am dus la Tașkent (în Uzbekistanul de astăzi, N. Ed.), Apoi până la Chișinău (în Republica Moldova de astăzi, N. Ed.). Apoi în direcția opusă cărând încărcătura

noastră prețioasă de literatură. A fost necesar să transportăm tone din ea. Suntem doar patru sau chiar trei! Un volum incredibil de muncă de transportare a bagajelor de mână. Fiecare bagaj nu putea fi mai greu de 20 kg, pentru a nu fi evident că transportam literatură grea. Prin urmare, a trebuit să repetăm interminabil aceeași călătorie din nou și din nou. Înainte și înapoi! Înainte și înapoi!

Arestarea

În 1980, am fost aduși la muncă noaptea, într-un loc secret, pentru a tipări, aproape de ferma Glivenko, situată nu departe de orașul Belorechensk, în regiunea Krasnodar, (în Rusia de astăzi, Ed. N.) Locul era potrivit pentru munca asta: adevărată sălbăticie, cea mai apropiată casă este la aproximativ doi kilometri și jumătate distanță. Ne-am gândit că putem rămâne să facem această lucrare de tipărire clandestină în regiunea Krasnodar, timp de trei ani întregi. Totuși, într-o dimineață devreme, se auzi o bătaie la ușă. Ne-am trezit. Am crezut că frații ne-au adus pâine. Fratele Ivan Petrovici, s-a uitat, dar nu a deschis ușa. El doar ne-a avertizat „Surori, pregătiți-vă”

În timp ce aștepta ca poliția să spargă ușa, fratele Petrovici, a mestecat și a înghițit hârtii pe care erau notate adrese. După ce a înghițit totul, a intrat în camera noastră și a spus: „Surori, să ne ridicăm, să ne rugăm și să-L lăudăm pe Dumnezeu! "Ne-am liniștit și am început să cântăm. Zece până la cincisprezece polițiști KGB au spart ușa și au năvălit în casă. În timp ce ofițerii de poliție au percheziționat interiorul și au luat tot ce au considerat probe incriminatoare, am continuat să cântăm. Percheziția a durat până la opt seara.

Apoi, am fost arestați și duși la centrul de detenție special Belorechensky. Această închisoare fiind incredibil de infestată cu ploșnițe, aceste insecte de neoprit care sugeau sângele ne-au invadat. În prima noapte, dormind pe podea, am fost mușcat rău. În a doua noapte, sora Nadezhda Brykova și încă una dintre surorile arestate mi-au spus: „Dragă, ai dureri! Nu te întinde pe podea, vino să dormi pe patul nostru. " Să ai prieteni gata să se sacrifice pentru tine - aceasta este fericirea!

Am dormit doar încă o noapte în acest centru de detenție. După aceea am fost transportați la închisoarea Krasnodar. În celulă, condamnații erau organizați ca într-o bandă sau într-o „familie”. Fiecare „familie” primea patru căni cu apă, pentru ca femeile să-și spele pe rând părul. Dar eu? Nu fusesem încă invitată la o astfel de „familie”, eram una și, prin urmare, nu am putut să o fac.

După câteva zile, brusc, seara, o femeie dintr-o celulă care era închisă deja de trei ani și pe care toată lumea părea să o asculte, spune: „Astăzi, îi dăm toată apa Ninei.” Am protestat „De ce?” Mi s-au oferit douăzeci și patru de căni cu apă. Uimitor! Am avut grijă de părul meu. Este fericire atunci când păstrăm Cuvântul lui Dumnezeu și ne ținem ferm de principiile spirituale, iar Dumnezeu are grijă de noi și ne răsplătește pentru loialitatea noastră!

Noi, surorile, eram cinci și eram condamnate la diferite sentințe. Ampretele Nadezhdei-Brykova erau foarte vagi, deoarece vârfurile degetelor erau insensibile (se pricepea să alimenteze coli în aparatul de tipărit). Prin urmare, judecătorii instanței comuniste au considerat că fusese cea mai activă în această lucrare ilegală de tipărire. Instanța a condamnat-o la patru ani de închisoare, în timp ce eu am fost condamnată la 3 ani într-o colonie de regim general conform articolului 162/2. Am executat toată condamnarea.

După ce am ieșit, m-am căsătorit la vârsta de 31 de ani cu fratele Vladimir Chukhontsev. Dumnezeu ne-a dat 8 copii, o fiică a murit la vârsta de un an. În prezent avem 7 copii și 7 nepoate! În prezent locuiesc în orașul Magnitogorsk. Soțul meu slujește ca pastor al bisericii și este membru al Consiliului Bisericilor din confesiunea noastră baptistă. El este în permanență în călătorii pentru biserică!

Pentru a fi fericit, îndreaptă-ți toată energia spre lucrarea lui Dumnezeu. Poate că va trebui să muncești din greu nu într-una, ci în cinci podgorii! Folosiți această ocazie, deoarece este multă muncă în biserică. Din tinerețe, am visat să fiu cineva care va munci din greu pentru Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu pentru toate căile Sale și ajutorul din viața mea! Va mulțumesc pentru grijă! Domnul să vă răsplătească cu binecuvântările Sale! ”

Creștini în Vârstă Multumesc pentru Ajutorul Primit de la Noi

Primit pe 18/5/2021:

„Bună ziua, dragă frate în Domnul.

Aș dori să vă informez că astăzi am primit ajutor 28.662,68 ruble (cam 1.640 RON). Pentru noi, acesta este cu siguranță un mare sprijin, deoarece **această sumă este de aproape două ori și jumătate mai mare decât pensia mea lunară**. Am primit-o fără probleme, a venit un mesaj de la bancă că banii au fost transferați pe card. Slavă Domnului! Și o mare recunoștință pentru tine că ai insistat cu hârtiile. Mărturisesc că deja voiam să nu mai fac nimic în plus și să renunț la tot. Dar ai arătat perseverență. Mulțumesc din nou pentru toate lucrurile bune. Dumnezeu sa te binecuvanteze. Cu stimă Vera Sidorova ”

Fiecare Soră a Îndurat Trei Ani de Închisoare Extras din Mărturia Nadejdei și Verei Sidorova

(Vedeți și buletinul nostru din 1/1/2018!)

„Împreună cu sora mea am fost active într-o tipografie clandestină. Am emis publicația religioasă interzisă Khristianin (Creștinul, N. Ed.) În ea, au fost publicate și nume, adrese, sentințe și chiar imagini ale multor credincioși închiși. De asemenea, au fost tipărite zeci de mii de copii ale Noului Testament. Mai mulți lucrători creștini, inclusiv noi, am fost arestați de KGB în 1980. În timp ce eram interogați, ni s-a oferit de multe ori să fim lăsați liberi dacă i-am trăda pe colegi și am colabora cu KGB. Pentru că am refuzat categoric să fim trădători ca Iuda, pedeapsa noastră a fost termenul maxim de trei ani de închisoare. Am fost închise în orașul Sverdlovsk, Siberia, Rusia. La sfârșitul pedepsei de trei ani de închisoare ne-am continuat activitățile creștine și nu am fost prinse din nou. Trăim împreună, deoarece nu avem altă familie. Dumnezeu să vă binecuvanteze din plin ”.

Această misiune continuă să ajute sute de astfel de credincioși vârstnici care au îndurat pentru credință închisoarea sub regimuri comuniste.

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казакстан
411	Куркин	АЛЕКСЕЙ	ВЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левин	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казакстан
413	Романюк	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тислен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Быченок	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯННИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЙВНА	1959	Россия
419	Варовин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лашенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Талченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казакстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отмаков	Венедикт	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савинко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фудеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Австрия
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Австрия
429	Богородице	Александр	Валериевич	1962	Эстония
430	Миников	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mai sus, exemplul de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de creștini bapțiști, mulți dintre ei încă în viață, care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepșa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și peste 110 vorbitori de alte limbi. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. Mărturiile disponibile pe adresa de internet:

<http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>

Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU:

Conturi IBAN:

**RON: RO27RNCB0068149171380001
USDollar:RO97RNCB0068149171380002
EURO: RO43RNCB0068149171380004**